സമയ യാത്ര

മഞ്ഞ് നിറഞ്ഞ മാമലകളുടെ നാടായ കാശ്മീരിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കൊപ്പം ആ പതിനെട്ടു വയസ്സുകാരൻ യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ്സിലെ പരീക്ഷകൾ തീർന്നിരുന്നു. വീട്ടിൽ ചടഞ്ഞു കൂടി മുഷിഞ്ഞുള്ള അവന്റെ ഇരുപ്പ് കണ്ടപ്പോൾ ലീവിനു നാട്ടിലെത്തിയ പട്ടാളക്കാരനായ അച്ഛനും നാട്ടിൽ ടീച്ചറായ അമ്മയും കൂടി കാശ്മീർ കാഴ്ചകൾ കണ്ടു വരുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ഈ കുളിരുള്ള ഉത്സാസയാത്ര. കണ്ണൂരിലെ നാട്ടിൽ നിന്നും കാശ്മീരിലേക്ക് ട്രെയ്നിലാണ് അവർ യാത്ര ചെയ്തത്. കാശ്മീരിൽ എത്തിയപ്പോൾ കമ്പിളി വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ അവൻ ചൂടു കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കഠിനമായ തണുപ്പ് അവിടെ അനുഭവപ്പെട്ടു. അവർ മഞ്ഞിൽ കൂടെ യാത്ര തുടർന്നു. വെള്ള സാരിയുടുത്ത ചുവന്ന കവിളുകളുള്ള പെൺകുട്ടിയായി കാശ്മീരിനെ ആ പതിനെട്ടു വയസ്സുകാരന്റെ മനസ്സ് വർണിച്ചു. അച്ഛനോടും അമ്മയോടും ലോഹ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ യാത്ര തുടർന്നു. അങ്ങനെ അവർ അതി മനോഹരമായ ഒരു ആപ്പിൾ തോട്ടത്തിലെത്തി. ചുവന്ന ആപ്പിളുകൾ ഭംഗിയേറിയതും സ്വാദേറിയതുമായിരുന്നു. ആ തോട്ടത്തിൽ കമ്പിളി വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു യുവതി പണിയെടുക്കുന്നു. അവളുടെ ഇരുവശത്തും രണ്ടു കുട്ടികൾ നിൽക്കുന്നു. പതിനെട്ടു വയസ്സുകാരൻ ആ യുവതിയെയും കുട്ടികളെയും സൂക്ഷ്മമായി നോക്കി. തന്റെ കണ്ണുകൾ ഈ മുന്നു മുഖങ്ങളെയും നേരത്തെ തന്നെ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി അവനു തോന്നി. പക്ഷെ യാവനത്തിലേക്കു കാലെടുത്തു വെയ്ക്കുവാൻ പോകുന്ന തീവ്രമായ ചിന്തകൾ നിറഞ്ഞ യുവാവിന്റെ തലച്ചോറിന് ഓർത്തെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. യുവതിയും കുട്ടികളും അവനെ നോക്കി മന്ദഹസിച്ചു. തന്റെ പിന്നിൽ നിന്നിരുന്ന മാതാപിതാക്കളെ അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. പക്ഷെ അവർ ഇരുവരെയും അവിടെ കാൺമാനില്ല. പതിനെട്ടു വയസ്സുകാരൻ അലറി വിളിച്ചു. ആ നിലവിളി കേട്ട് ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും നാൽപതു വയസ്സുകാരൻ ഞെട്ടി എഴുന്നേറ്റു. ആപ്പിൾ തോട്ടത്തിൽ കണ്ട യുവതിയും കുട്ടികളും തന്റെ സമീപം കട്ടിലിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന സ്വന്തം ഭാര്യയും മക്കളുമായിരുന്നു. മഞ്ഞിൽ മറഞ്ഞു പോയ തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഇന്ന് ഹാൾ മുറിയിൽ രണ്ടു ആണികളിലുമായി തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളാണ്. ക്ഷീണം മാറാത്ത തളർന്ന കണ്ണുകൾ പൂട്ടി അയാൾ വീണ്ടും ഉറങ്ങി.

